

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.025/2026/6.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Tóth Zsuzsanna (cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (17. sorszám alatt)

A per tárgya:

személyiségi jogsértés megállapítása és egyéb

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

59.P.20.290/2025/16. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek 15 napon belül 120.000 (százhúszezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára az esedékesség napjáig 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő 60. nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetnie.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes a alperes1 cég1 Bt., mint egészségügyi szolgáltató, nevében házi gyermekorvosi tevékenységet ellátó orvos. A alperes1 cég1 Bt. a helységi Város Önkormányzatával 2023. július 31-én létrejött feladatellátási szerződés alapján nyújt gyermekorvosi egészségügyi szolgáltatást a helységi II. számú házi gyermekorvosi körzetben.
- [2] A gyermekorvosi ellátás keretében az alperes a 2024. március 3-án született felperesnek fertőző betegségek és a járványok megelőzése érdekében szükséges kötelező védőoltásokat adott be. 2024. március 5-én BCG védőoltást, 2024. május 15-én, 2024. június 12-én és 2024. július 10-én DTPa-IPV-Hib-HBV diftéria, tetanusz, szamárköhögés, járványos gyermekbénulás és b-típusú Haemophilus influenzae ellen kombinált kötelező védőoltásokat, majd 2024. május 15-én és 2024. július 10-én Vaxneuvance bakteriális fertőzések okozta betegségek elleni védőoltásokat.
- [3] A felperesnél ebben időszakban több egészségügyi problémát állapítottak meg, így vérbő torok, mozgásfejlődési problémák, nyugtalanság, kancsalság, a bőr gombás fertőzése és székrekedés. A felperes szülei úgy találták, hogy ezek a tünetek a beadott kötelező védőoltásokkal hozhatóak összefüggésbe, ezért nem szerették volna, hogy gyermekük további oltásokat kapjon.
- [4] Erre tekintettel a felperes jogi képviselője útján 2025. május 27-én napján kelt levelében kérte az alperest, hogy a 2025. évi XCV. törvény (Gyógyszer törvény) 18. § (2) bekezdése szerint az általa észlelt, vagy tudomására jutott feltételezett oltás mellékhatásokat jelentse be a gyógyszerészeti államigazgatási szervnek, továbbá tegyen eleget ezen kötelezettségének a 18/1998. (VI.3.) NM rendelet 13. § (7) bekezdés a) pontjában előírtaknak megfelelően 10 napon belül. Az alperes a felperes felszólítására nem adott választ, ezért a felperes 2025. július 7. napján a Tolna Vármegyei Kormányhivatal helységi Járási Hivatala Népegészségügyi Osztálya előtt panaszt tett az alperessel szemben.
- [5] A felperes elsődlegesen kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51. § a) pontja alapján állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes Ptk. 2:43. § a) pontja szerinti testi épséghez és egészséghez való jogát, a Ptk. 2:51. § b) pontja alapján tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének d) pontja alapján kötelezze az alperest, hogy a 2005. évi XCV. törvény 18. § (2) bekezdése szerinti bejelentést a Népegészségügyi Hatóság felé tegye meg. Továbbá ugyanezen jogszabályhelyek alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 58. § (1) bekezdése szerinti bejelentés megtételére a felperes oltásainak halasztása körében.
- [6] Másodlagosan kérte, hogy a bíróság a Ptk. 2:51.§ d) pontja alapján kötelezze az alperest az Eütv. 58. § (3a) bekezdése szerinti szakvélemény pótlására.
- [7] A keresetét arra alapította, hogy az alperes a felperes egészségügyi ellátása során mulasztást követett el azzal, hogy az általa észlelt mellékhatásokat a megfelelő hatóságnak nem jelentette be és nem kezdeményezte a felperes oltásainak elhalasztását. Előadta, hogy az oltásokat követően egészségi állapota hátrányosan megváltozott, ezért az alperes a jogszabályban írt kötelezettségeinek elmulasztásával a testi épséghez, egészséghez való személyiségi jogát megsértette. Erre figyelemmel kéri a személyiségi jogsértés következményeinek a levonását. Másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban anyagi pervezetés körében feltett kérdésre akként nyilatkozott, hogy nem jognyilatkozat pótlása a keresetének a jogalapja, hanem személyiségi joga megsértésének felróhatóságtól független szankciójának az alkalmazása, mert a személyiségi jogséremléme abból származik, hogy törvény által megkívánt jognyilatkozatot nem tett meg az alperes.
- [8] Az alperes az ellenkérelmében alaki védekezésként az eljárás megszüntetését kérte arra hivatkozva, hogy a keresetlevél Pp. 176. § (2) bekezdés b) pontja szerinti visszautasításának

lett volna helye, mert a pert nem a jogszabályban meghatározott személy ellen indította meg a felperes, ugyanis az Eütv. 244. § (1) bekezdése szerint személyiségi jogsértésért az egészségügyi szolgáltató tartozik felelősséggel. Érdemben vitatta azt, hogy a felperes személyiségi jogát megsértette volna. Hivatkozott arra, hogy az egészségügyi ellátás során a vonatkozó jogszabályok és szakmai előírások megtartásával járt el.

- [9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a kereseteket elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 380.000 forint perköltséget, valamint az államnak 31.500 forint le nem rótt eljárási illetéket.
- [10] A bíróság az alperes eljárás megszüntetése iránti kérelmét elutasította. Megállapította, hogy az Eütv. 244. § (1) bekezdése nem ír elő olyan kötelezettséget, hogy az egészségügyi szolgáltatás keretében végzett ellátás során okozott személyiségi jogsértés miatt indított perben az ellátást végző egészségügyi szolgáltató perben állása kötelező lenne, vagy azt, hogy kizárólag az egészségügyi ellátását végző egészségügyi szolgáltatóval szemben indítható meg a per. Annak elbírálása, hogy a felperes által megjelölt alperes felelősége fennáll-e a felperest ért személyiségi jogsérelemért az ügy érdemére tartozik.
- [11] Az elsődleges kereseti kérelem érdemi vizsgálata körében megállapította, hogy az Eütv. 244. §-a kijelöli az egészségügyi szolgáltatás keretében végzett ellátás során okozott kárért és személyiségi jogsértésért felelősséggel tartozó személyt, mégpedig az egészségügyi szolgáltatót, az Eütv. 244. § (2) bekezdéséből pedig az következik, hogy az Eütv. felelőséget telepítő szabálya nem kizárólag a kártérítési igényekre és a sérelemdíjra vonatkozik, hanem a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankcióira is.
- [12] Rögzítette, hogy az Eütv. 3. § c) pontja értelmében egészségügyi ellátás a beteg adott egészségi állapotához kapcsolódó egészségügyi tevékenységek összessége. Az f) pont alapján egészségügyi szolgáltató: a tulajdoni formától és fenntartótól függetlenül minden, egészségügyi szolgáltatás nyújtására és az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély alapján jogosult egyéni egészségügyi vállalkozó, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli szervezet, és az e) pont alapján megállapította az egészségügyi szolgáltatás fogalmát, amely az egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedély birtokában vagy – törvényben meghatározott esetben – az egészségügyi államigazgatási szerv által történő nyilvántartásba vétel alapján végezhető egészségügyi tevékenységek összessége.
- [13] A csatolt feladatellátási szerződésből megállapította, hogy az egészségügyi ellátás nyújtására jogosult egészségügyi szolgáltató adott esetben a alperes1 cégl Bt. volt, a házi gyermekorvosi tevékenysége ellátására az alperes az egészségügyi szolgáltató nevében volt köteles, erre figyelemmel az egészségügyi szolgáltatást az alperes, mint orvos nem a saját nevében, hanem az egészségügyi szolgáltató nevében nyújtotta.
- [14] Mivel a felperes a keresetét arra alapította, hogy az alperes azzal sértette meg a személyiségi jogát, hogy az egészségügyi ellátást nem az arra vonatkozó jogszabályi és egyéb szakmai előírásoknak megfelelően végezte, de az alperes az egészségügyi ellátást nem a saját nevében nyújtotta, megállapította, hogy a bekövetkezett jogsértésért az egészségügyi szolgáltató tartozik felelősséggel.
- [15] Nem osztotta a felperesnek azt a jogi álláspontját, hogy az alperes marasztalására a Ptk. 6:29. § (1) bekezdése is alapot ad. Kifejtette, hogy a személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankciói tekintetében ez a hivatkozás nem alapos, egyetemleges marasztalás kizárólag kötelmi jogi viszonyok alapján fennálló osztható szolgáltatás teljesítésére irányuló kötelezettség esetén lehetséges, a kereset tárgya azonban nem kötelmi alapon fennálló szolgáltatás teljesítése, hanem a felperes személyiségi jogainak védelme.

- [16] A perköltség körében az alperes jogi képviselőjének munkadíjaként a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontjára figyelemmel felszámított 380.000 forint megfizetésére kötelezte a felperest a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján.
- [17] Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása, továbbá az alperes perköltségben marasztalása iránt.
- [18] Kérte továbbá a túlzottan magas, 380.000 Ft összegű alperesnek fizetendő perköltség mérséklését a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése alapján.
- [19] Fellebbezése indokolása szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 244. §-át, ami egy általános felelősségtelepítő szabály, amely az egészségügyi ellátás során okozott károk és személyiségi jogsértések esetén az egészségügyi szolgáltató helytállását mondja ki. Figyelmen kívül hagyta ugyanakkor az elsőfokú bíróság a 2005. évi XCV. törvény 18. § (2) bekezdésének speciális rendelkezését, amely kifejezetten az egészségügyi dolgozót kötelezi a feltételezett mellékhatás haladéktalan bejelentésére. Hivatkozott arra, hogy a lex specialis derogat legi generali elve alapján a Gyógyszertörvény 18. § (2) bekezdése, mint speciális norma elsőbbséget élvez az Eütv. 244. § általános felelősségi rendelkezésével szemben.
- [20] Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértően értelmezte a Ptk. 6:29. § (1) bekezdését, mert az nem tartalmaz olyan korlátozást, hogy az egyetemleges kötelezettség kizárólag kötelmi jogi igények esetén alkalmazható. Az elsőfokú bíróság az egyetemlegesség lehetőségét jogszabályi tilalom nélkül, sőt kifejezetten a jogszabály szövegével ellentétesen zárta ki, ezáltal megsértette a Ptk. 6:29. § (1) bekezdését és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdését.
- [21] Az elsőfokú bíróság által az alperes javára megállapított 380.000 forint perköltség tekintetében előadta, hogy annak mértéke a Pp. 81–83. §-aiban foglalt elvekbe, valamint az arányosság és szükségesség követelményébe ütközik, ezért e körben az ítélet megváltoztatása indokolt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy az alperesi oldalon felmerült ügyvédi munkadíj ténylegesen szükséges és arányos volt-e az ügy tárgyához, bonyolultságához és az elvégzett ügyvédi tevékenység terjedelméhez képest, kizárólag a 17/2024. (XII. 9.) IM rendeletre való formális hivatkozással állapította meg a perköltséget, anélkül, hogy mérlegelte volna az ügy egyedi körülményeit. Hivatkozott arra, hogy a per tárgya jogkérdés volt, bizonyítás lefolytatására nem került sor.
- [22] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályokat, az elsőfokú bíróság nem üresítette, nem is üresíthette ki – ekként meg sem sérthette - a Gyógyszertv. 18.§ (2) bekezdésében foglaltakat azáltal, hogy a felperesi kereseti kérelmet az Eütv. 244.§-a alapján bírálta el, figyelemmel arra, hogy a Gyógyszertv. 18.§-a nem felelősségi szabályt tartalmaz személyiségi jogsértés esetére. Hivatkozott arra, hogy a személyiségi jogaiban megsértett fél közvetlenül vele szemben nem léphet fel.
- [23] A perköltséget érintő fellebbezés kapcsán előadta, hogy a felperes az elsőfokú eljárás során a jogi képviselőjével létrejött megbízási szerződésben rögzített ügyvédi munkadíj összegszerűségét nem kifogásolta, annak mérséklését nem kérte, erre már a másodfokú eljárásban jogi lehetősége nincsen. E körben hivatkozott a BDT2025. 4969. számú döntésre. Megjegyezte, hogy ez a fellebbezési kérelem értelmezhetetlen is, figyelemmel arra, hogy a felperes a per fő tárgyát érintően kizárólag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, így a fellebbezés alapossága esetén értelemszerűen a perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés is hatályát veszti, amennyiben a

felperes fellebbezése pedig megalapozatlan, úgy a másodfokú bíróság a Pp. 382.§-a alapján az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

- [24] Arra az esetre, a másodfokú bíróság megalapozottnak találja a fellebbezést, kérte a felperes részére megállapítandó másodfokú perköltség mértékét négy munkaórának megfelelő ügyvédi munkadíjra mérsékelni.
- [25] A fellebbezés nem megalapozott.
- [26] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében - a (2) és (4) bekezdésben foglalt eltéréssel - az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a Pp. 371. § (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak. A Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbezésben fel kell tüntetni határozott kérelmet arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését, vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül, a d) pont szerint pedig meg kell jelölni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az felperes által megjelölt körben gyakorolta, az ebben a körben megjelölt jogszabálysértéseket, és a jogszabálysértés felperes által megjelölt indokait vizsgálta.
- [27] A Pp. 371.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél – az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül – a 379–381. §-ban foglaltakra hivatkozva kérheti.
- [28] A Pp. 379. §-a szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel – teljes egészében vagy abban a részében, amelyre a megszüntetés oka fennáll – hatályon kívül helyezi, és az eljárást megszünteti, ha a 240. § (1) bekezdése vagy a 241. § (1) bekezdése szerinti ok az elsőfokú vagy a másodfokú eljárásban fennáll.
- [29] A Pp. 380. §-a alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja, ha a) az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, b) az ítélet meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn, vagy c) az ítélet olyan orvosolhatatlan formai hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan.
- [30] A Pp. 381. §-a értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét végzéssel hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasíthatja, ha szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése, mert az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű.
- [31] A Pp. 379–381. §-ban foglalt hatályon kívül helyezési okra fellebbezésében a felperes nem hivatkozott.
- [32] A felperes fellebbezésében felsorolt anyagi jogi jogszabálysértések az ítélet anyagi jogi felülbírálatát alapozhatták volna meg, a felperes azonban fellebbezésében az elsőfokú ítélet érdemi megváltoztatása iránti kérelmet nem terjesztett elő.
- [33] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperesnek az ítélet érdemi megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezése megalapozatlan, ezért a másodfokú bíróság – az ügy érdemét nem érintve – az elsőfokú ítéletet Pp. 382. §-a alapján helybenhagyta.
- [34] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése szerint az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíj összegét a bíróság kérelemre, indokolt esetben – a (2)–(5) bekezdésben meghatározottakra

figyelemmel – mérsékelheti. A bíróság döntését részletesen indokolni köteles, tartalmi elemzéssel részletesen alátámasztva, hogy a felszámított munkadíj – figyelemmel a munkadíjban érvényesített általános költségekre, valamint az elvégzett munka mennyiségére és egyedi jellemzőire – mely körülmények alapján nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

- [35] A felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott az alperes által az érvényesített joggal összefüggésben nem álló, szükségtelenül vagy aránytalan mértékben felszámított munkadíjra, nem terjesztett elő az alperes által felszámított elsőfokú perköltség mérséklése iránt kérelmet, ezért az elsőfokú bíróság a csatolt ügyvédi megbízási szerződés és a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ a) pontja alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg az alperes elsőfokú eljárásban felszámított perköltségével egyezően a felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét, annak mérséklésére – az elsőfokú eljárásban előterjesztett erre irányuló kérelem hiányában – a másodfokú eljárásban sincs jogszabályi lehetőség, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a perköltségre vonatkozó rendelkezés tekintetében a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [36] A sikertelenül fellebbező felperes perköltséget nem igényelhet, a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésére, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a csatolt ügyvédi megbízási szerződés és a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ a) pontja alapján ugyancsak az alperes által felszámított összegben állapította meg.
- [37] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest, hogy a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 78. § (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról. Tájékoztatja a felperest arról is, hogy ha az illetéket fizetési kötelezettségnek határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Pécs, 2026. május 27.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, dr. Berki Csilla s.k. bíró